

அகவல்

ஏலாது படுக்கும் எண்சாண் உடம்பை,
நாலுசாண் அகன்ற ஓலகைக் குடிசையில்
முழங்கால் மட்டும் முகம்வரசு சூரூட்டி,
வழங்கு தமிழரசு வளதைத் வில்லனைக்
"கிடப்பவன்" பகலெல்லாம் கடுக்க "உழைப்பவன்"
"குடியானவன்" எனக் கற்று கின்றனர்
முடிபுனை அரசரும், மிடிஇலாச் சிலைவரும்!

அக்குடியானவன் அரசர் சிலைவரோடு
இக்கொடு நாட்டில் இருப்பதும் உண்மை!
அழகிய நகர அகன்ற அறிந் ததில்லை
அறுசுவை உணவாகு - அவன் வாழ்ந்ததில்லை!
அழகிய நகராகு - அறுசுவை உணவை
வழங்குதல் அவனது வழக்கம்; அதனை
விழங்குதல் மற்றவர் மனைமை ஒழுக்கம்!

"சமதைதல்" "உழைத்தல்" சாற்றும் இவற்றிட
இமகைக்கும் நரேமும் இல்லலை ஓய்வு - எனும்
குடியானவனின் குறுகிய காதில்
நெடிய ஓர் செய் தி நரோய் வந்தது:
"உலகிற்பெரும்போர்" "உலகைப் பெறும்போர்"
"உலகின் உரிமை உறிஞ்சும் கொடும்போர்"
மண்டிதும் மண்டிதும் மண்டிதும் - ஆகையால்
ஆண்தகை மக்கள் அனைவரும் எழுக"
அந்த ஏழையும் ஆண்தகை தானாம்!

ஓர்வன் ஆண்தகையை உற்றறியத்தகும்
தீருநாள் வாழ்க - எனச் செப்பினான் அவனும்!

அராமமை மகனாகு - ஓர்வாய் சரேத்தல் போல்,
பெருங்கடல் அளக்கும் பெரும்போர்க்கப்பல்,
குண்டுகள் கொடிய வண்டிகள் சாப்புகை,
வண்டினைப் பறக்கும் வான ஊர்திகள்,
அனையை அனதையும் அடக்கடக்காக
மறைவினில் சரேத்து வதைத் திடலர்,
இறமைதல் குடிகள் யார்க்கும் போர்வெறி
முட்கு முட்குத்தித் திடீ ரென எழுந்தான்!

பெல்ஜியம் போலந்து முதல் நல்ல நாடுகள்
பலவும் அழித்துப் பலபொருள் பெற்றான்.
முடியரசு நாடு குடியரசு கொள்ள
முடியும் என்பதை முடித்த பிரான்சை

Written by
Monday, 25 August 2008 12:51 -

வஞ்சம், சபழ்ச்சியால் மடக்கி ஏறி
அஞ்சாது சலெவம் அபியொடு பறித்தான்.
இத்தாலி சரேத்தே இன்னல் சபழந்தவன்,
கொத்தாய் ஆசியக் கொள்கையை நாடும்
ஜப்பான் போக்கையும் தட்டிக் கொடுத்தான்.
ஆங்கில நாட்டையும் அமெரிக்காவையும்
எரிக் கநினதை இடலர் என்னுங்
"கூர்வி" நெருப்புக் குழியில் விழுந்தது!

எத்தனை நாட்டுச் சொத்துக் குவியல்!
எத்தனை நாட்டில் இருந்த படகைகள்!
எத்தனை நாட்டில் இருந்த காலாட்கள்!
அத்தனையும் சரேத்து - அலைஅலையாக
உருசிய நாட்டை அழிக்கச் செலுத்தினான்!
உலகின் உயிரை ஒழிக்கச் செலுத்தினான்!
பெரிதினும் மிகவும் பெருநிலை கண்ட
உருசிய நாட்டை ஒழிக்கச் செலுத்தினான்!
மக்கள் வாழ்வின் மதிப்பு இன்னதென,
ஓக்க வாழும் உறுதி இதுவென,
முதிய பெரிய முழுநிலத் திற்கும்
புதிய தாகப் புகட்டிய நாட்டில்
செலுத்தினான் இடலர்; தீரந்தான்; முற்றிற்று!

உருசிய நாட்டின் உடமையைக் கடமையை
மக்கள் தொகையால் வகுத்தே, வகுத்ததை
உடலில் வதைத்தே உயிரினால் காக்கும்
உருசியத்தை இடலர் உணர்கிலான்!

ஜப்பான் காரன் தன்கொடி நாட்ட
இப்பெரு நாட்டின் எழில் நகரங்களில்
குண்டெறி கின்றான்; கொலையைத் தொடங்கினான்!
பண்டை நாள் மறத்தொண்டுகற கண்டென
நாய்க்குட்டி நாட்கள் நன்றாக காண்க
காட்டிய தமிழகம் கைகட்டி நிற்குமா?
ஊட்டத் தோளையெலதைத் தோளென்னுமா?

இந்த நாட்டின் இருப்பையும், மச்சையும்,
வந்துளபகையை வாட்டும் படையாய்
மாற்றி அமதைத் து வதைத்தனர் அன்றோ?
முகத்தபை பின்னும் முன்னும் திருப்பாது
விடியுமுன் எருதின வால் அபிபற்றிப்பகல்
முடிவினில் எருதின முதுகிற சாயந்து
வருங்குடியானவன் அருகில் இச்செய்தி
வலியச் சென்றோ வாயதை திறந்தது!-

எழும் அரசர், சலெவர், எதிரிமும் மன்னுக்கு-

Written by
Monday, 25 August 2008 12:51 -

உழகைக் க வணே டும் அவ் வலோலகைக் குபிசை!
உச்சியி னின்றும் ஓராயிரம் அடிக் கீழ்
வசைச் ச கனலும் மலமைலே வழிதலப் போல்,
அந்த நடுஞ் சத்தில் ஆயிரம் ஆண்டும் முன்
குவியப் புதநைத் அவியா மறக்கனல்,
அக்குபி யானவன் அழகிய தோளிலும்,
விழியிலும் எழுந்து மின்ன, அவ் வழே
எழுந்தான்; அவனுக்கு - இதற்கு முன் வதைத்
இழிநிலை, அதன் பயன் என்னும் வறுமனை
இவனை, அவன் காலனை இழுத்தன கடித்து!

மதெத்தை வீ டு, மனெம்மை ஆப்பிள்,
முத்தரிசி பாலில் முழுங்கிய சோறு,
விலதைந்து தன்புகழ் விதைக்கும் ஆட்கள்,
இவற்றி னின்றூதான் இன்பமும் அறமும்,
துவங்கும் என்று சொல்லல் பொய்ம்மை!

இதனை அவன் கண்ட தில்லை; ஆயினும்
அக்குபி யானவன் எழுந்தான்
நிற்க வில்லை; நிறைந்தான் போரிலே!

(வயைப் போரில் ரஷ்யாவை ஜெர்மனி
தாக்கத் துவங்கியபோது எழுதியது.)

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt260>